

Anotace:	Materiál obsahuje pracovní list zaměřený na rozbor literárního textu
Šablona:	I/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
Téma:	Rozbor textu
Autor:	Mgr. Miroslava Čechová
Očekávaný výstup:	Žáci přečtou ukázky z knih a určí z jaké knihy úryvek je
Klíčová slova:	Text, pohádka
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	Žák 1. stupně ZŠ
Ročník:	2. ročník
Datum vytvoření:	2. 10. 2012
Použité zdroje a materiál:	<p>Erben, Karel Jaromír, Pohádky. 1.vyd. Praha:Albatros, 1983. ISBN 13-822-83 s.9</p> <p>Lada, Josef, Mikeš. 7. vyd. Praha: Albatros, 1974. ISBN 13-598-KMČ-74 s. 83</p> <p>Milne, A. A. Medvídek Pú. 7. vyd. Praha: Albatros, 1988. ISBN 73-205-KMČ-88 s. 51</p> <p>Erben, Karel Jaromír, České pohádky. 3. vyd. Praha: SNDK, 1964. ISBN 13-176-64 s.12</p> <p>Erben, Karel Jaromír, Pohádky. 1.vyd. Praha:Albatros, 1983. ISBN 13-822-83 s.22</p> <p>Erben, Karel Jaromír, Pohádky. 1.vyd. Praha:Albatros, 1983. ISBN 13-822-83 s.40</p> <p>Kocour - http://openclipart.org/detail/4502/cat-reading-by-johnny_automatic (2.10.2012)</p> <p>Strom - http://openclipart.org/detail/26259/tree-with-fruits-by-anonymous- (2.10.2012)</p>

Pohádky

Poznáš, z jakých pohádek jsou úryvky? Jednu pohádku převyprávěj a nakresli k ní ilustraci.

Byl jeden král a byl tak rozumný, že i všem živočichům rozuměl, co si povídali. A poslouchajte, jak se tomu naučil. Přišla k němu jednou nějaká stará babička, přinesla mu v košíku hada a povídá, aby si ho dal ustrojit: když ho sní, že bude všemu rozumět, co které zvíře v povětrí, na zemi i ve vodě mluví.

Dlouho, dlouho se Pepíkovi, Bobešovi a Pašíkovi stýskalo po milém kocourku. Každý večer přišel Pepík s Bobešem Pašíka navštívit, a přitom o ničem jiném nemluvili než o ztraceném kocourkovi. A nejvíc bylo smutno Pašíkovi.

„Ouvej!“ řeklo Prasátko. „Achich, ouvej,ouvej, ouvej! Teď je pozdě. Už se nemohu vrátit a ani nemám jiný balónek, a možná že Ijáček nemá balónky zvlášt rád.“

Ale čím více snědl, tím více se mu chtělo jíst. V chalupě nic už nebylo, co by za to stálo, i šel do vsi po něčem se podívat. Potkal děvečku, vezla z pole plný trakař jetele. „tys musel asi toho sníst, že máš tak velký břich!“ řekla děvečka s podivením. „Jed jsem, snědl jsem: kaši z rendlíka, ucháč mléka, pecen chleba, mámu – tátu – a tebe taky ještě sním!“

Král myslil, že se děťátko utopilo, ale neutopilo se: plulo v košíku po vodě, jako by je kolíbal, a spalo, jako by mu zpíval, až připlulo k chalupě jednoho rybáře. Rybář seděl na břehu, spravoval sítě. Tu vidí po řece něco plynout skočí do lodičky a vytáhl z vody v košíku děťátko.

Jeden král měl velikou krásnou zahradu. Bylo v ní mnoho krásného stromoví, ale nejvzácnější byla jedna jabloň, co uprostřed zahrady stála. Měla každý den jedno jablko, a bylo zlaté, ráno odkvetlo, ve dne vzrostlo a do noci dozrálo, a druhé ráno kvetlo zas jiné. Ale žádné to zlaté jablko nedočkalo se druhého rána, pokaždé se v noci ze stromu ztratilo a nikdo nevěděl kam a jak.

